

Αρχιεπ. Αθηνών: Η απορία ξεχειλίζει: Καθεύδει ο Χριστός;

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

“Η εορτή των εορτών και πανήγυρις των πανηγύρεων μας βρίσκει φέτος συνολικά τραυματισμένους. Ταπεινωμένη η οικουμένη από ένα αόρατο σωματίδιο αναγκάζεται σε απομόνωση των κοινωνιών” αναφέρει ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος στο Πασχάλιο Μήνυμά του.

“Κλείνουν σύνορα. «Συνοχή εθνών εν απορία». Απόσταση και στις κοινωνικές μας σχέσεις και μέσα στα σπίτια μας. Μετράμε πληγές, δυστυχώς και απώλειες ζωών. Κάποιοι λένε ότι ίσως πολλά πράγματα αλλάξουν για πάντα, ότι όλα ξαναγράφονται από την αρχή. Ο μετανεωτερικός άνθρωπος ξεγυμνώνεται. Είναι φανερό ότι με προίκα το ναρκισσισμό και τον αχαλίνωτο καταναλωτισμό δεν έχουμε απαντήσεις στο πρόβλημα. Τη λατρευτική μας ζωή την αισθανόμαστε βαθιά πληγωμένη” υπογραμμίζει και προσθέτει: “Απέναντι στη φθορά ολόφωτη η Χάρη της Αναστάσεως”

Η ανθρώπινη ευθύνη και αρετή, η τιμιότητα, «ο μόνος τρόπος ν’ αντισταθούμε στην πανούκλα», όπως διαβάζουμε θαυμάσια στη λογοτεχνία, μπορούν πλέον να προσλάβουν την αξία της Βασιλείας του Θεού. Η ανθρώπινη αλληλεγγύη να γίνει

θυσιαστική αγάπη προς τον αδελφό, λατρεία προς τον Αναστάντα, αγιότητα.

“Η απορία ξεχειλίζει: Καθεύδει ο Χριστός; Τα γεγονότα μοιάζουν αποκαλυπτικά. Ας μείνουμε πιστοί μαθητές του Χριστού. Στη χαρά της Αναστάσεως που θα ακολουθήσει και ήδη γιορτάζουμε, «πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια». Θα κάνουμε πράξη το «Αλλήλους περιπτυξώμεθα»” επισημαίνει.

Διαβάστε το Πασχάλιο Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αθηνών

Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ
Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν!
Χριστὸς Ἀνέστη!

Τὸ κενὸ μνημεῖο, τὸ ἐπίκεντρο τῶν πόθων καὶ τῆς λατρείας μας, διατρανώνει πάντα τὸ πῶς ὁ θάνατος πατεῖται θανάτῳ. Ὁ Ἀναστὰς Κύριος προβάλλει, σὲ μιὰ πρωτοφανή γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα συνθήκη, ὡς ἡ ἀπόλυτη ἐλπίδα· τὴν ἴδια στιγμή ὡς ἡ ἀπόλυτη πρόκληση. Εἰς «πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν».

Ἡ ἐορτὴ τῶν ἐορτῶν καὶ πανηγυρις τῶν πανηγύρεων μᾶς βρίσκει φέτος συνολικὰ τραυματισμένους. Ταπεινωμένη ἡ οἰκουμένη ἀπὸ ἓνα ἄορατο σωματίδιο ἀναγκάζεται σὲ ἀπομόνωση τῶν κοινωνιῶν. Κλείνουν σύνορα. «Συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ». Ἀπόσταση καὶ στίς κοινωνικὲς μας σχέσεις καὶ μέσα στὰ σπίτια μας. Μετράμε πληγές, δυστυχῶς καὶ ἀπώλειες ζωῶν. Κάποιοι λένε ὅτι ἴσως πολλὰ πράγματα ἀλλάξουν γιὰ πάντα, ὅτι ὅλα ξαναγράφονται ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ὁ μετανεωτερικὸς ἄνθρωπος ξεγυμνώνεται. Εἶναι φανερό ὅτι μὲ προῖκα τὸ ναρκισσισμὸ καὶ τὸν ἀχαλίνωτο καταναλωτισμὸ δὲν ἔχουμε ἀπαντήσεις στὸ πρόβλημα. Τὴ λατρευτικὴ μας ζωὴ τὴν αἰσθανόμαστε βαθειὰ πληγωμένη.

Ἀπέναντι στὴ φθορὰ ὀλόφωτη ἡ Χάρη τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἡ πράξη αὐτὴ τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν Ἱστορία, ἄνοιξε τὸ δρόμο γιὰ τὴν πλήρη ὑπέρβαση τοῦ θανάτου, πνευματικοῦ καὶ βιολογικοῦ. Ὁ Ἄδης «βασιλεύει, ἀλλ’ οὐκ αἰωνίζει». Ὁ Ἀναστὰς Θεάνθρωπος φανερώνει τὶς ἄπειρες δυνατότητες ποὺ ἀποκτᾷ ἡ ἀνθρώπινη φύση καὶ ὅλοι μας κατὰ Χάρη.

Ἡ ἀνθρώπινη εὐθύνη καὶ ἀρετὴ, ἡ τιμιότητα, «ὁ μόνος τρόπος ν’ ἀντισταθοῦμε στὴν πανούκλα», ὅπως διαβάζουμε θαυμάσια στὴ λογοτεχνία, μποροῦν πλέον νὰ προσλάβουν τὴν ἀξία τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀνθρώπινη ἀλληλεγγύη νὰ γίνει θυσιαστικὴ αγάπη πρὸς τὸν ἀδελφό, λατρεία πρὸς τὸν Αναστάντα, αγιότητα. Μᾶς δόθηκε νὰ καταστρέψουμε μαζὶ μὲ τὸ Χριστὸ τὰ κλεῖθρα τοῦ θανάτου.

Τὸ ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ φέρει ὅλη αὐτὴ τὴ δωρεά. Εἶναι πηγὴ ἀφθαρσίας, φάρμακο ἀθανασίας. Μᾶς προτείνει ὁ Χριστὸς τὸν τύπον τῶν ἡλων γιὰ νὰ πιστεύσουμε. Κατάστικτος τοῖς μῶλωσι καὶ πανσθενουργός. Μᾶς προσφέρεται

για νὰ κοινωνήσουμε ὅλοι μὲ Αὐτόν. Ἐνώνει εὐχαριστιακὰ τοὺς «ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου καὶ τοῦ ποτηρίου μετέχοντας...εἰς ἑνὸς Πνεύματος Ἁγίου Κοινωνίαν». Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἡ Χάρη τῆς Ἀναστάσεως φαίνεται ὅτι θὰ ἀποτελεῖ πάντα πρόκληση. «Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον». Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ ἀντιλεγόμενος. Εἰς «ἀνάστασιν ζωῆς» καὶ εἰς «ἀνάστασιν κρίσεως». Καὶ ὅμως ἡ πνευματικὴ μας παράδοση βεβαιώνει ὅτι, ἂν θέλουμε, εἶναι ἡ μόνη πραγματικὴ δυνατότητα τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως.

Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Λατρεία μας φέτος τραυματίστηκε. Ἡ ἀπορία ξεχειλίζει: Καθεύδει ὁ Χριστός; Τὰ γεγονότα μοιάζουν ἀποκαλυπτικά. Ἄς μείνουμε πιστοὶ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ. Στὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ποὺ θὰ ἀκολουθήσει καὶ ἤδη γιορτάζουμε, «πάντα πεπλήρωται φωτὸς, οὐρανὸς τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια». Θὰ κάνουμε πράξη τὸ «Ἀλλήλους περιπτυξώμεθα».

Ἀδελφοί μου,

Ὁ Χριστὸς Ἀνέστη. Σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη συγκυρία μὲ τὶς πρόσθετες γιὰ τὴν πατρίδα μας δυσκολίες στὰ σύνορα, ἃς ἔχουμε ἐλπίδα. Χειροκροτοῦμε καὶ προσευχόμαστε γιὰ ὅσους ὑπηρετοῦν ἐκεῖ τὴν πατρίδα καὶ γιὰ ὅσους δίνουν τὴ μάχη τῆς πανδημίας, γιατροὺς, νοσηλευτές, ἐργαζομένους στὸν Τομέα τῆς Ὑγείας. Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Ἀναστάντος ἃς δονεῖ τὴν ὕπαρξή μας.

Ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ